

Vinko Möderndorfer

BABICA ZA LAHKO NOČ

ilustrirala
Tanja Komadina

Miš

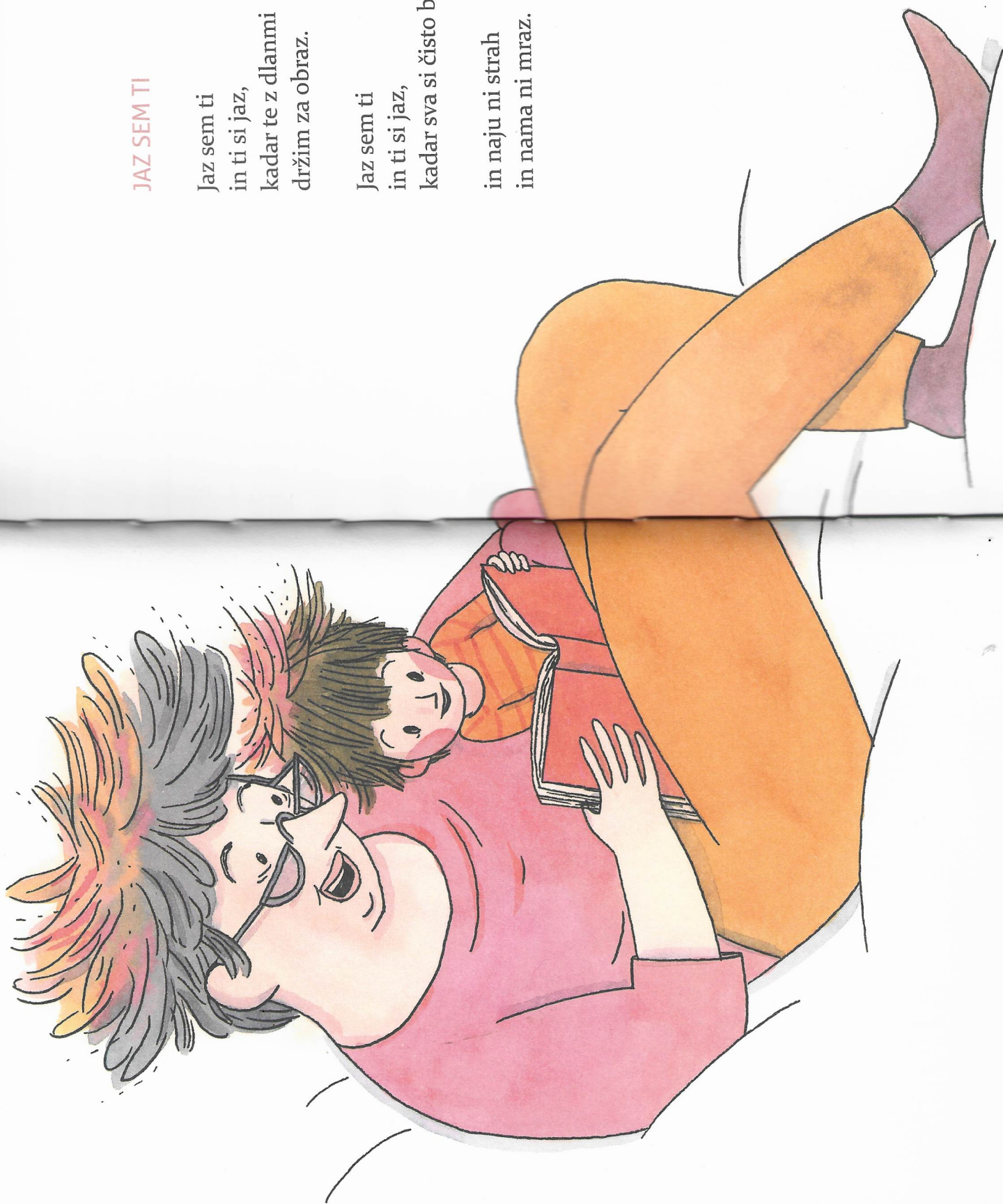

JAZ SEM TI

Jaz sem ti
in ti si jaz,
kadar te z dlanmi
držim za obraz.

Jaz sem ti
in ti si jaz,
kadar sva si čisto blizu

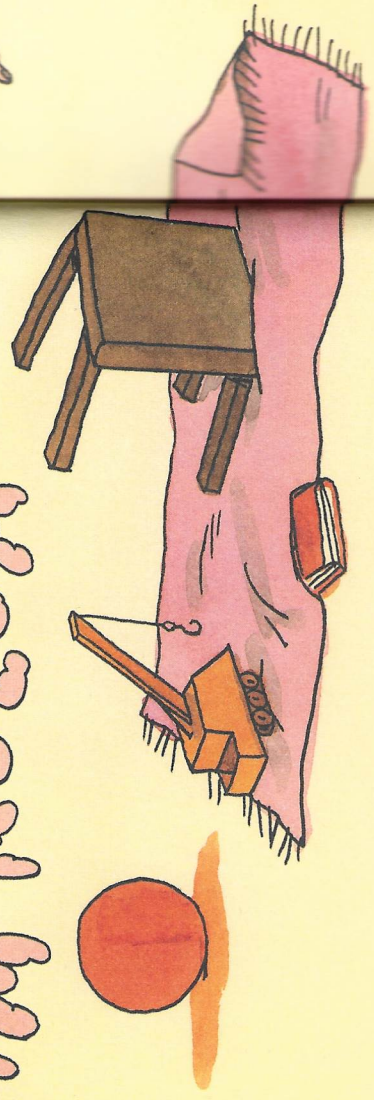
in naju ni strah
in nama ni mraz.

ZAKAJ SE
JIM KOLEA

MAMA SE KAR NAPREJ JEZI

Mama se kar naprej
name jezi.
Vije roke nad glavo
in zavija z očmi.

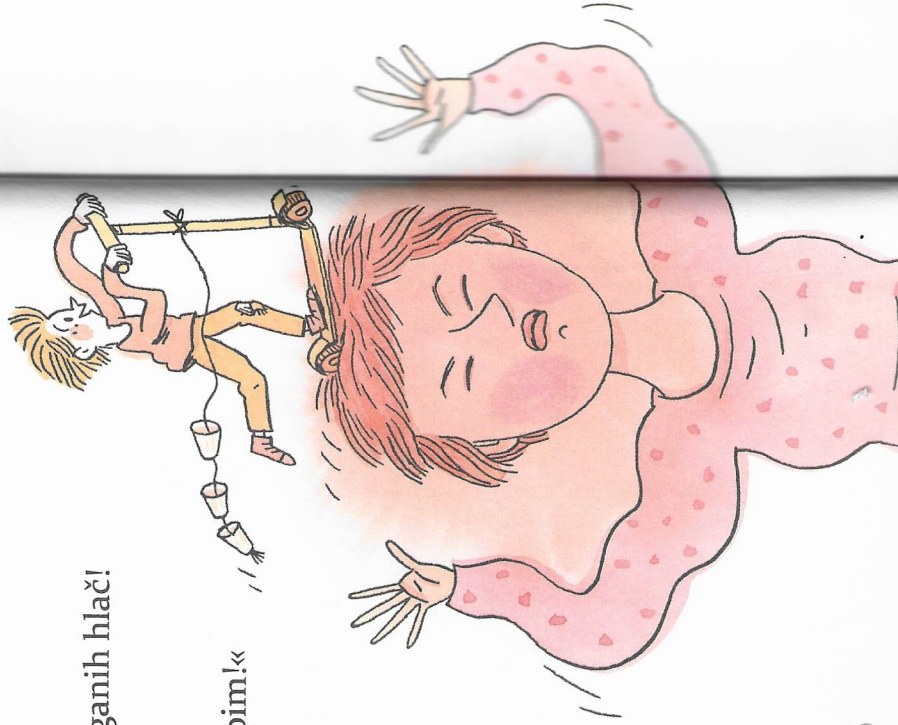
»Spet si vse polil!
Spet si okno razbil!

In prepozno si spet vstal!
Flokija nisi lulat peljal!

Spet nisi pospravil igrač!
In spet nisi preoblekel strganih hlač!

Res si od sile, sin,
zaradi tebe sploh več ne spim!«

No, ampak enkrat
sem mammo vseeno
pošteno razveselil.
To je bilo takrat,
ko sem se rodil.

ZAKAJ SE JIM KOLCA

Nekoč sam bil tako bolan,
da sem imel štirideset kilogramov
temperature.

Tako sem smrkal,
da sem postal smrkavec.

Tako sem kašljal,
da so me takoj preselili
v Zgornji Kašelj.

In medtem ko sem bil bolan,
sem se za pet let raztegnil!

Zdaj sem velik očku do kopolca
in zato se vsem,
ki me imajo radi, vedno – kolca.

ZELO POREDNA ŽLICA

Draga moja mama zlata,
ne boš verjela,
ampak žlica je kar oživila!

Iz krožnika je skočila
in kozarec prevrnila.

»O, ti žlica grda,
kaj si storila!«

sem jo kregal
in se jezil.

»Zdaj bodo pa mislili,
da sem jaz sok polil!«

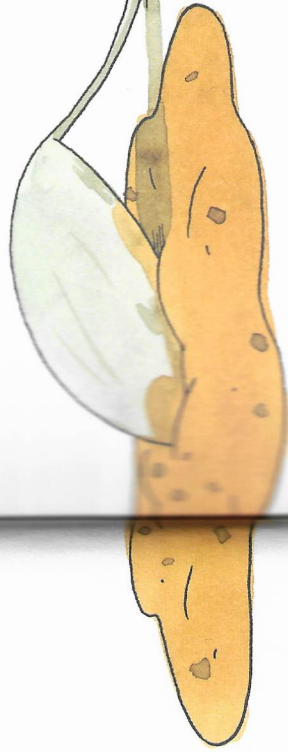
Žlica pa ni nič rekla,
je kar čez mizo stekla
in še krožnik prevrnila.

Krožnik se je na tla zvalil,
ampak, hvala bogu!,
se ni razbil.

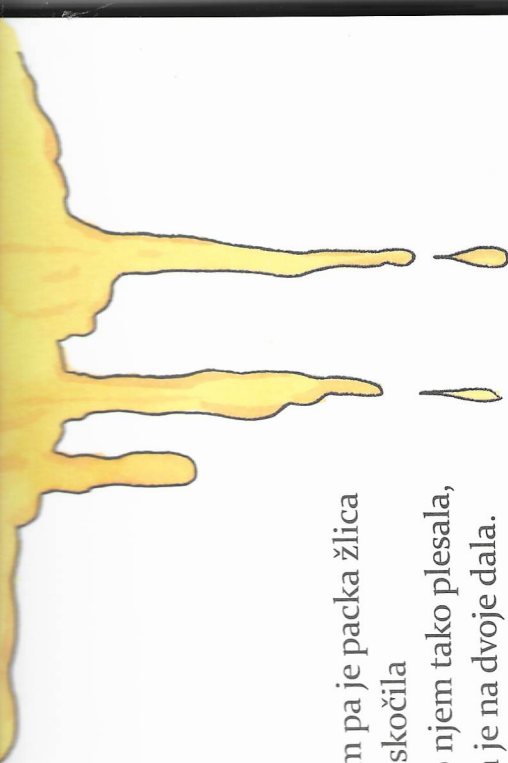
Potem pa je packa žlica
nanj skočila
in po njem tako plesala,
da ga je na dvoje dala.

Zdaj se žlica pod mizo skriva
in se dela, da ni nič kriva.

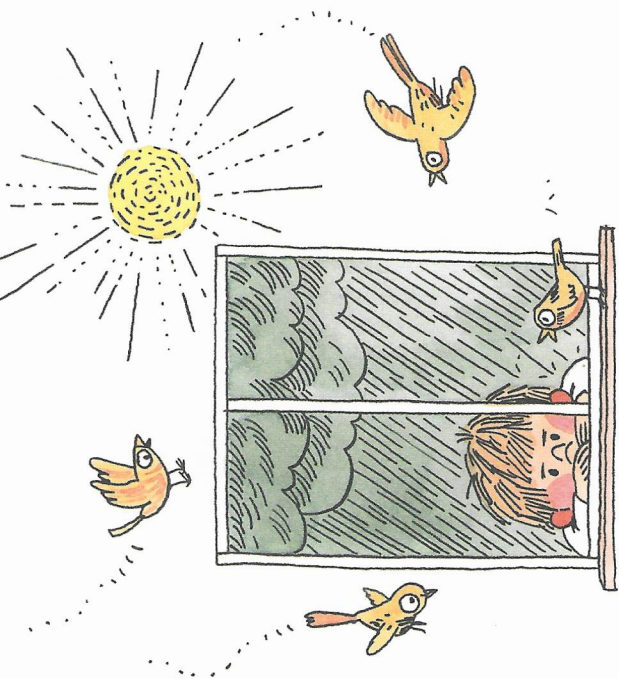
Draga moja mama zlata,
kaj boš z žlico naredila?
Mora biti kaznovana,
ker tako je razigrana.

Najboljše,
da v pomivalni stroj
bi jo zaklenili,
pa naj tam se kuja
in se sama sebi smili.

VPRAŠANJA

Mama, jaz bi te pa rad nekaj vprašal.
A je *kura* grda beseda?

Ne, kura ni grda beseda.

Mama, jaz bi te pa rad nekaj vprašal.
A je *piščanec* grda beseda?

Ne, piščanec ni grda beseda.

Mama, jaz bi te pa rad nekaj vprašal.
A je *mama* grda beseda?

Ne, mama sploh ni grda beseda.

Potem pa prav.

MAMA, KAKO

SEM

PA

JEZEN!!

KAJ LAHKO NAREDIMO

Kaj lahko naredimo,
kadar nas odrasli jezijo?

Lahko jim navijemo ušesa
in jih postavimo v kot.

Pa naj se tam kujajo,
smrkajo,
prkajo,
grimase spakujejo!

Naj tam pošteno razmislijo,
kaj so narobe naredili,
ker nam niso
na dvorišče pustili.

SVINJA

Zakaj je SVINJA
grda beseda?

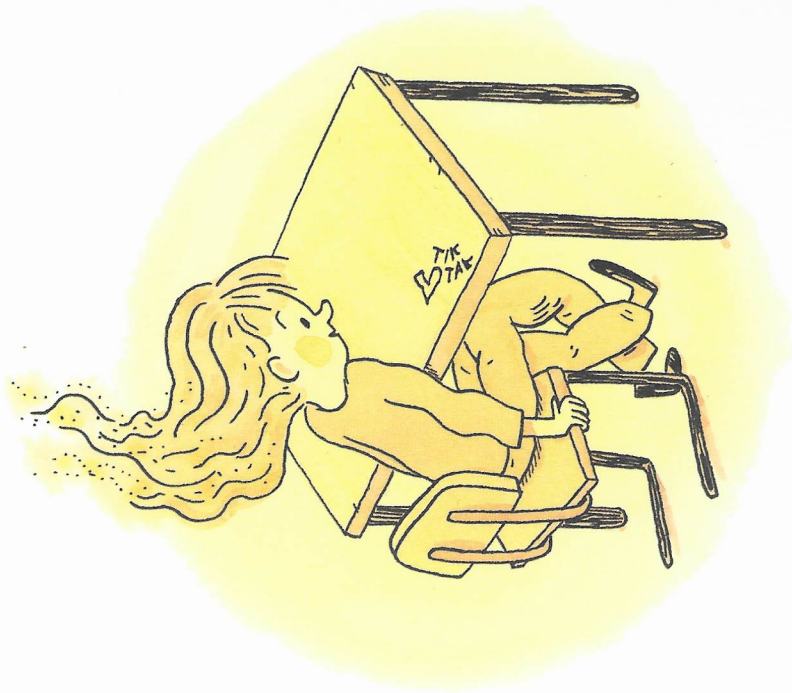
SVINJA je vendar
prašičkom MAMA!

PREPOVED

Kaj pa kdo ve,
kaj se lahko
in kaj se ne sme.

Pravijo, da se ne sme
srcá vrezati v šolsko klop.

Kaj pa oni sploh vejo,
ko nam to prepovejo!

VSE JE LEPO

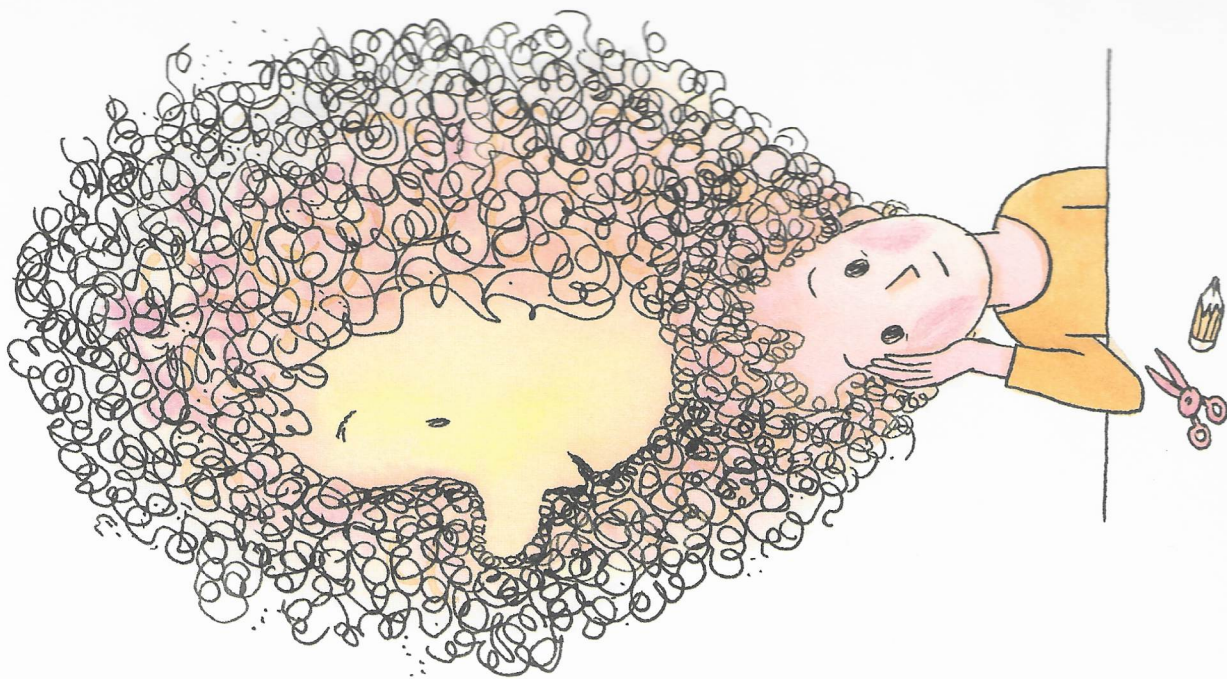
Drevje se steguje v nebo.
Krt koplje globoko pod zemljo.
In to je lepo.

Mala deklica vrta nos.
Deček po travi skače bos.
In to je lepo.

Ata pod časopisom smrči.
Mama kuha kosila vse dni.
In to je lepo.

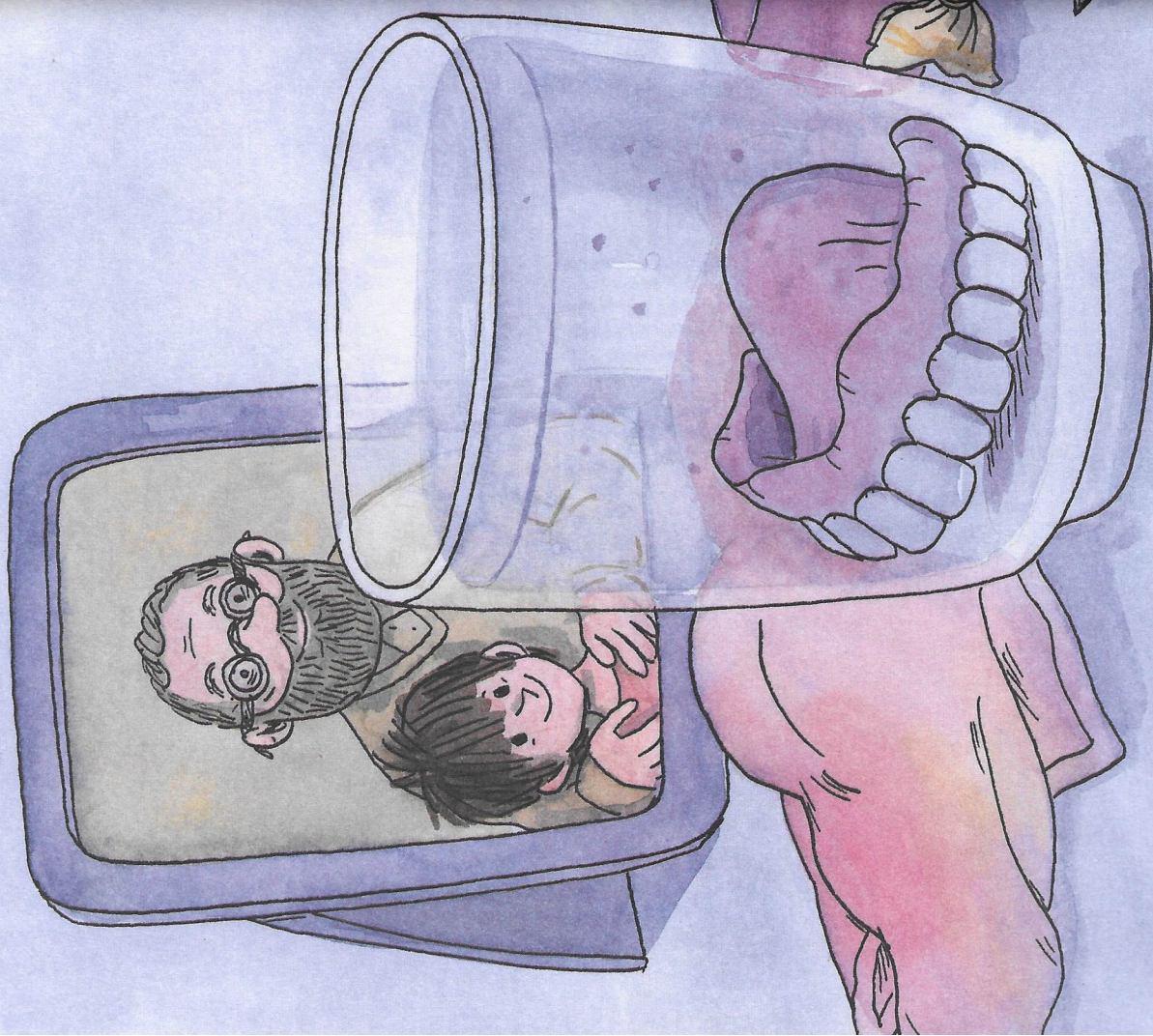
Vse je lepo, kot je treba,
sonce sije, potem bo pozeba.

Samo jaz res ne vem,
naj se sveta veselim
ali naj se raje na Luno
preselim?

БАБИЦА ЗА ЛАЙКО МОЋЕ

MOJA BABICA IMA ŠE VEDNO ZOBE

Moja babica
ne pozna zobobola.
Zato lahko grize
čokolado
in liže
marmelado.
In to kolikor hoče.
Če pa jo zobje zabolijo,
se samo nasmehne,
dvigne palec
in jih spravi v kozarec.

ZAKAJ SO BABICE

Babice so zato,
da nam šepetajo na uho:
»Nič te ne boli,
mizo boli,
ker se je udarila ob tvojo nogo.
Pridi, greva jo potolažit!«

Babice so zato,
da nam je manj hudo,
kadar se mama in ata
drug na drugega jezita
in tudi kričita.

Babice so zato,
da lahko raziskujemo
njihovo uho.

»To ni uho.
To je školjka,
v katero želje šepetaš.«

In ko zašepetam:

»Rad bi tisoč ton kilogramov čokolade,
milijonov milijard bombonov
in sto kilometrov lego kock,«

školjka pravi: »V meni se je biser zataknil,
zato nič ne slišim. Res nič ne slišim.«

Babice so tudi zato,
da se z njimi smejimo tako močno,
da nam počí trebuh.

Na koncu pa sploh ne vemo,
kaj je tako smešno bilo.

NAŠA BABICA NI POZABLJIVA

Naša babica ni pozabljiva,
je pa kar precej gluha.

Zato nikoli točno ne ve,
če se na štedilniku čaj kuha
ali samo tako brenci muha.

Zadnjič na primer,
se je sama ponudila,
da bo v trgovino skočila.

Pa smo ji rekli:

»Prav, babica mila,
boš šest jajc kupila.«

In babica se je šele
proti večeru vrnila.

»Komaj sem jih dobila,«
je rekla,
ko je vstopila
in na mizo
šest *srajc*
položila.

VPRAŠANJE IN ODGOVOR

»Zakaj ne znaš peči piškotov?«
sem babico nekega dne kar naravnost vprašal.

»Zato, ker ti ne izdeluješ robotov,«
mi je babica nekega dne kar naravnost odgovorila.

BABICA IN PIŠKOTI

Z babico sva se neko popoldne zelo dolgočasila.

Le kaj bi počela?

Lahko bi delala počepe.

Ampak počepe delam samo jaz,

babica pa šteje: »En-dva, dva-dva, tri-dva ...«

in mi deli nasvete: »Čisto do tal.

Še bolj do tal.

Zdaj pa gor.

Še bolj gor.«

Lahko se tudi igrava črnega Petra.

Čeprav je to igra za dva,

sem črni Peter vedno samo jaz.

Se mi zdi, da babica goljufa.

Lahko bi počela še mnogo reči,

a se babica vedno namrdne in reče:

»To se igrajo samo otroci,

midva pa nisva otroka,

ampak čisto zaresna babica in vnuk.«

»No, torej, babica, zakaj ne bi pekla

piškotov?!« ji rečem. »Vse zaresne

babice in vsi zaresni vnuki

pečejo piškote.«

Babica me malce
začudeno pogleda,
potem pa prikima. »Prav.

Pa piškote. Pečenje piškotov

zna biti zares prava zadeva za

zaresno babico in zaresnega vnuka.«

In sva natresla moko in nalila mleko

in ubila jajca in namešala rozine

in zmešala kvas in še nekaj praškov,

ki jih je babica našla po predalih.

Potem sva mesila in mešala in gnetla

in se tudi malo obmetavala

z vedno bolj okroglo kepo testa.

Potem sva vse skupaj zvaljala

in potem sva bila oblikovalca.

To mi je bilo zelo všeč.

Oblikovala sva piškote. Različne.

Zelo enkratne piškote.

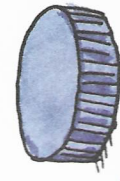
Piškot v obliki traktorja.

Piškot v obliki kaktusa.

Pa piškot v obliki računalnika.

In celo piškot, ki je imel

obliko pralnega stroja.

Potem sva vse skupaj potisnila
v vročo pečico.

In se je peklo. In peklo. In peklo.
Sedela sva ob štedilniku in gledala vanj,
kot da po televiziji gledava
zelo važna vremenska poročila.
Ko je vstopila v kuhinjo mama,
sva jo takoj nagnala:

»Pssst! A ne vidiš, da pečeva piškote!«

In mama je takoj po prstih zapustila kuhinjo.

»Vsak hip bo zadišalo po piškotih!« je rekla babica.
A ni zadišalo po piškotih.

Sploh ni zadišalo po piškotih.

»Najbrž je nekaj narobe,« sem rekel.

Babica je prikimala: »Štedilnik je pokvarjen.«
Prikimal sem: »Najbrž.«

»In še mama naju je zmotila!« je bila ogorčena babica.
»Znano pa je, da so piškoti najbolj alergični na to,
če jih med pečenjem kdo zmoti.«

Prikimal sem: »Ja. Mama naju je zmotila.«

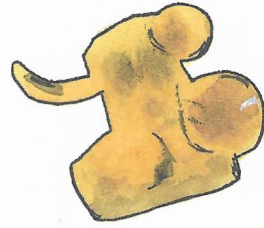
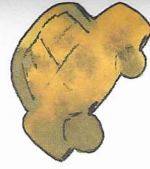
Potem sva položila piškote na mizo.

Bili so lepe, temne barve. Temno rjavkasto črni.
»Barvo imajo lepo,« je rekla babica.
Prikimal sem: »Zelo lepo.«

»Boš poskusil?« me je vprašala.

Naredil sem se, da nisem slišal.

»Veš, kaj,« je po dolgih trenutkih

najinega zbranega molka predlagala babica,
»naj jih kar kdo drug poskusi,
pa naj nama pove, kako dobri so.
Jaz bi se zdajle šla raje črnega Petra.«
Bil sem zelo navdušen nad njenim predlogom,
čeprav sem vedel,

da bom črni Peter spet samo jaz.

Takoj sva šla v dnevno sobo.

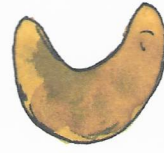
Piškote sva pustila na mizi v kuhinji.

Kdo jih je poskusil, nisva nikoli izvedela.

Naslednji dan jih ni bilo več.

Nekdo jih je pojedel.

Tako zelo dobri so bili.

INTERNAT IN INTERNET

Nekoč je babica Andražu rekla,
da je morala zelo zgodaj od doma.
Kot otrok je morala v šolo v drugo mesto,
zato še danes ne mara internata.

Andraž je nekaj časa
pametno molčal,
kot je samo on znal,
potem pa je rekel:

»Babi, ti res pojma nimaš!
Ne reče se *internat*,
ampak *internet*.

In res se mi čudno zdi,
da ti do tega ni,
da bi *on line* bila,
čepav si že babica.

Internet
je vendar ves svet.«

BABICA ZA LAHKO NOČ

Babico imam zelo rad,
še posebej, ko grem spat.

Njej se res nikamor ne mudi,
zato pri meni še malo posedi.

»Babi, zgodbo bi rad!
Saj veš, da brez zgodbe
ne morem zaspat.«

»Nekoč, za devetimi gorami
je živel fant ...« babica prične ...
Nakar zavzdihne,
kot da išče misel za naprej ...
Potem ... pa nič. Babica utihne.

Kot da je ni.

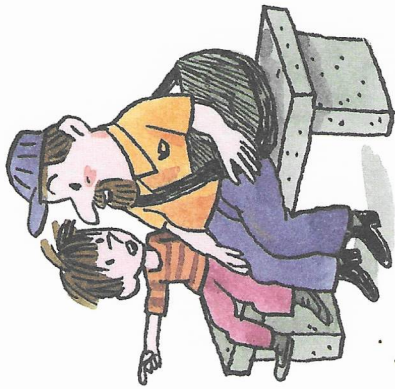
Ko jo pogledam,
vidim, da že spi.

»Babi, kako gre cela stvar naprej?«
še malo vrtam vanjo.

Ona pa molči
in čisto malo
tudi že smrči.

Jaz pa se prav nič ne jezim,
še bolj se k njej privijem
in takoj zaspim.

BABICA NA KOLESU

Babica je nekoč,
ko je bila še mlada babica,
imela kolo.

To se je spomnila,
ko sva pred blokom
zagledala poštarja s kolesom.

Poštar nama je rekel:

»Lahko popazita na moje kolo,
lepo prosim,
samo pošto po hišah raznosim.«

Z babico sva nekaj časa
pazila na poštarjevo kolo.

Potem mi je babica nenadoma rekla:

»Spomnila sem se,
kako sem imela,
ko sem bila še mlada babica,
prav takšno kolo.«
In je takoj na kolo skočila.
In že se je za vogalom izgubila.

Zdaj s poštarjem na stopnicah sediva
in upava, da se bo babica do večera vrnila.

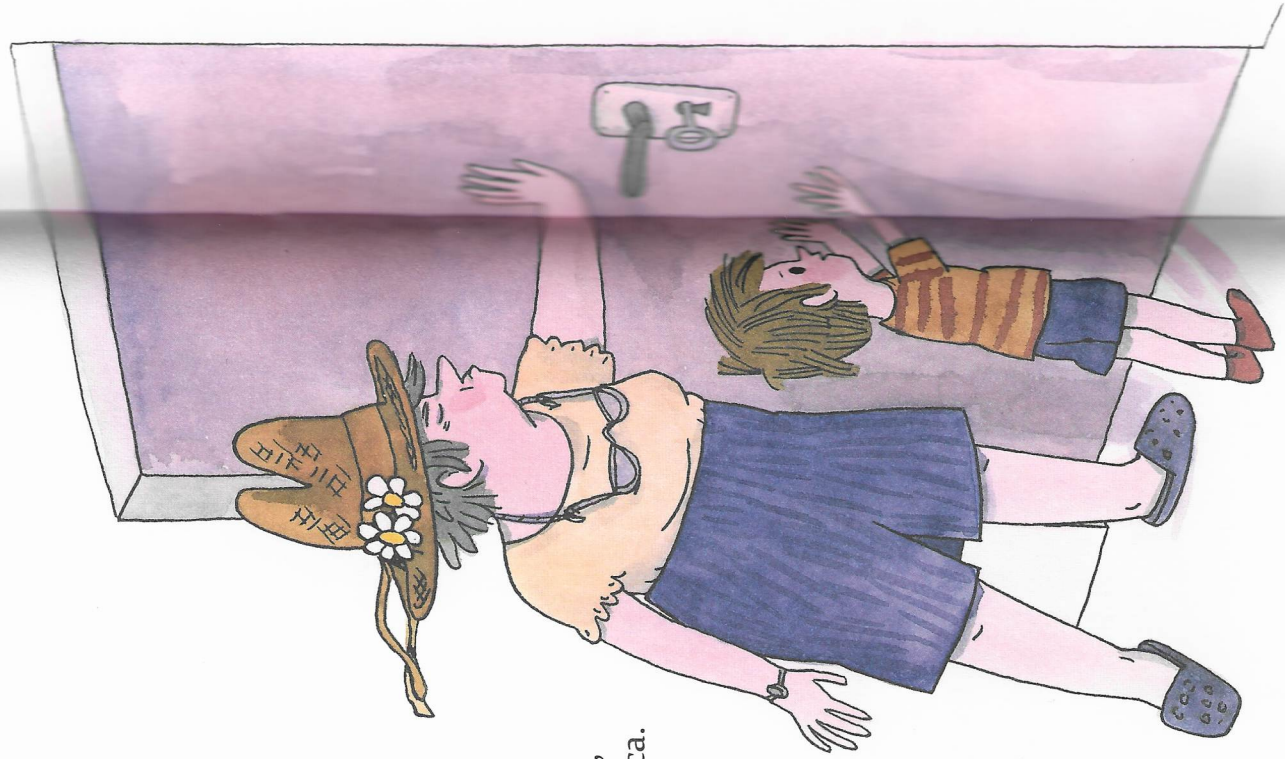
BABIČINI KLOBUKI

Če ima babičin klobuk
na sredi dva rogova,
potem je babica – kravica.

Če ima babičin klobuk
na sredi kupček kave,
potem je babica – kavica.

Če ima babičin klobuk
na sredi zeleno planjavo,
potem je babica – travica.

Če pa babica nima klobuka,
potem je babica samo babica.

KAKO BABICA VZGAJA MAMO IN ATA

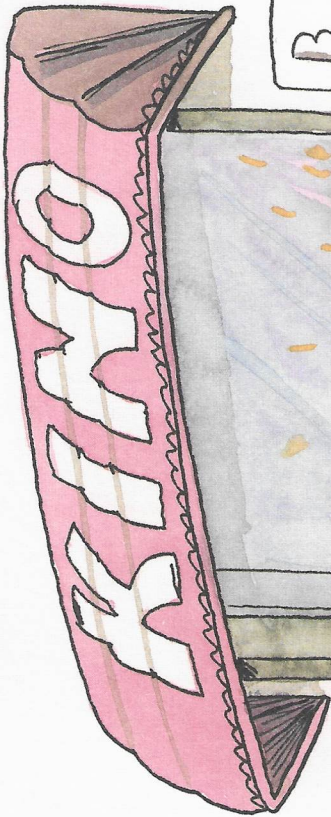
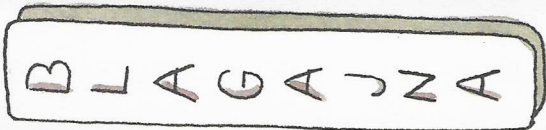
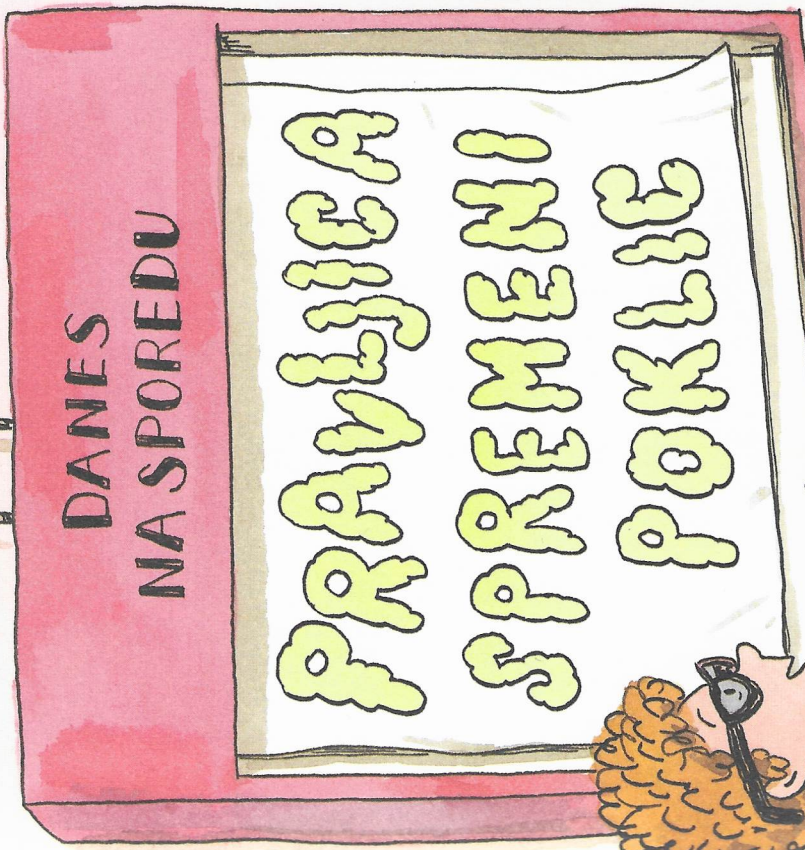
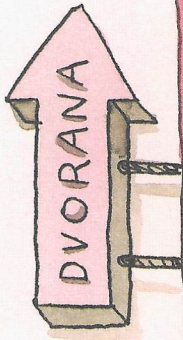
Babica se je razjezila,
ker je mama atu očala nalašč pohodila.

Babica se je razjezila,
ker je ata mami rekel: »Nisi več moja mila!«

Potem ju je babica v shrambo zaklenila
in za njima luč ugasnila.

Iz shrambe ju je šele takrat spustila,
ko sta drug drugemu dve uri oprostí govorila.

KADAR STA DVA ZALJUBLJENA

Kadar sta dva zaljubljena
in se prvič poljubita,
se tako zabliska
in tako zapiska,
da popadajo golobi s streh.
Vsem mimoidočim
gre potem še dolgo na smeh.

Kadar sta dva zaljubljena
in se prvič poljubita,
je njun poljub tako blazen,
da več kot uro
ne gresta narazen.

In ko sem zadnjič
na ulici to gledal,
nisem doma nič povedal.
Tisti, ki ni prišel več narazen,
je bil namreč moj brat Erazem.

CENETOVA PRODAJALNA ZELENJAVE

Če si nekaj časa ne umivaš ušes,
lahko odpreš prodajalno zelenjave.

V njej lahko prodajaš
repo, peso in korenje.

Če pa si zelo dolgo ne umiješ ušes,
lahko vzgojiš tudi krompir
in morda tudi kislo zelje.

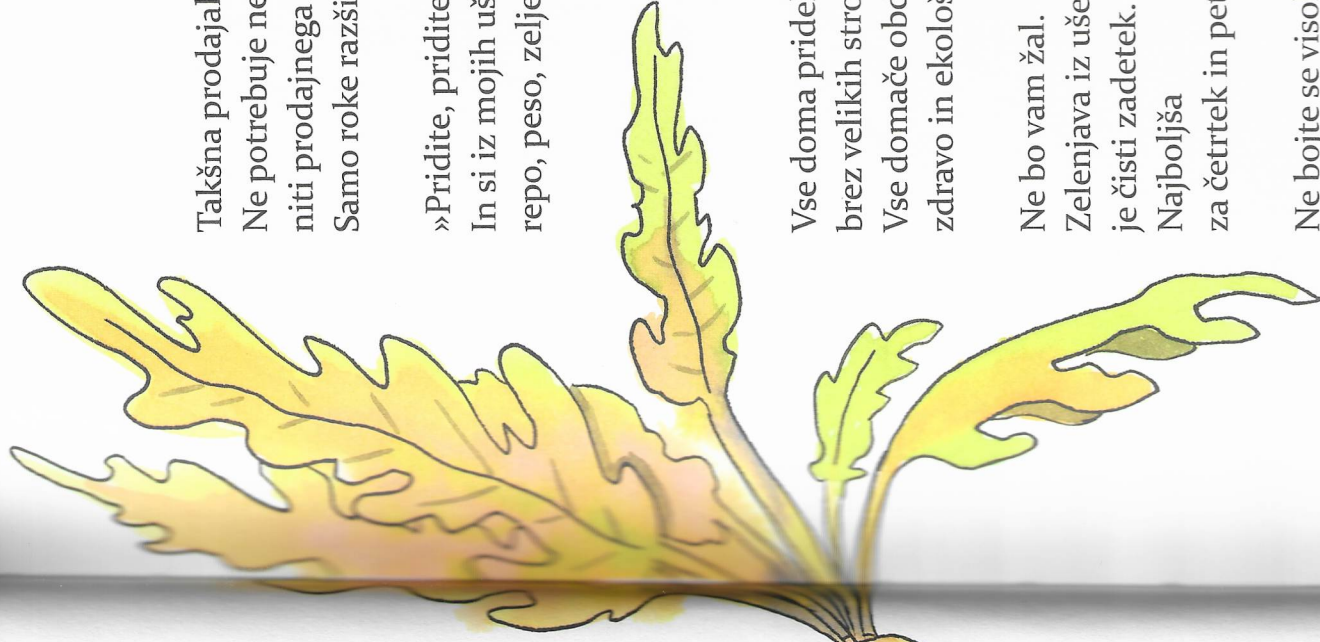
Takšna prodajalna je tudi zelo praktična.
Ne potrebuje ne vrat ne oken,
niti prodajnega pulta ne.
Samo roke razširiš in zavpiješ:

»Pridite, pridite! Takoj pridite!
In si iz mojih ušes naberite
repo, peso, zelje in korenje!

Vse doma pridelano,
brez velikih stroškov.
Vse domače obdelano,
zdravo in ekološko!

Ne bo vam žal.
Zelenjava iz ušes
je čisti zadetek.
Najboljša
za četrtek in petek.

Ne bojte se visoke cene,
saj je najboljša tisto,
kar v ušesih pridelate vaš Cene!»

KAKO SE IMENUJE JUHA?

Kako se imenuje juha,
ko se več ne kuha?

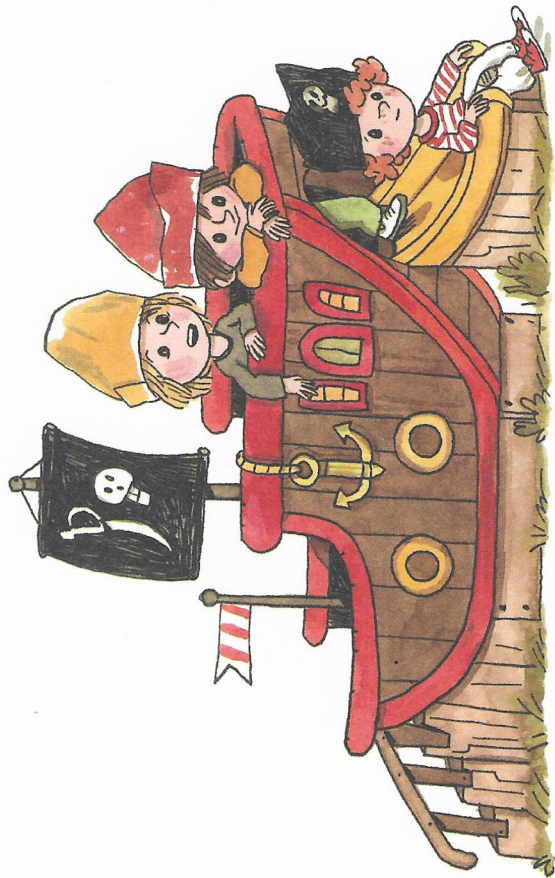
*Juhi se vedno reče juha,
tudi ko se več ne kuha.*

Ko se juha
več ne kuha,
se vanjo
vendar piha!

Zato juha,
ko se več ne kuha,
ni več juha –
ampak juhopiha.

FINI ZALJUBLJENCI

Vsakdo lula,
vsakdo kaka!

Marko pa se gre junaka,
ki sploh ne lula,
sploh ne kaka!

Vsakdo šmrka,
vsakdo hrka!

Sosedov Miha
pa sploh ne čiha,
sploh ne kiha!

Vsakdo srka,
vsakdo prka!

Luka pa je prva liga,
ki sploh ne miga,
sploh ne riga!

To je družba
izborna zbrana:
nihče ne lula,
nihče ne kaka,
niti šmrka niti hrka,
še manj srka
in sploh ne prka!

To so sami korenjaki,
gizdalini in junaki.

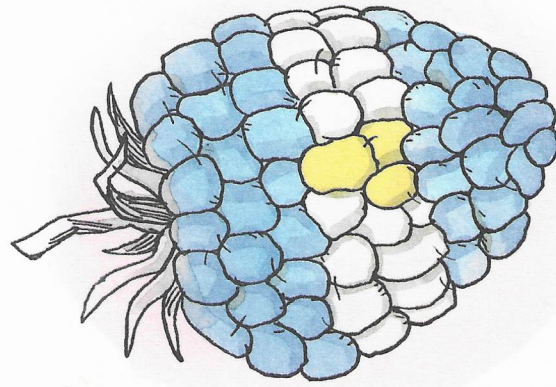
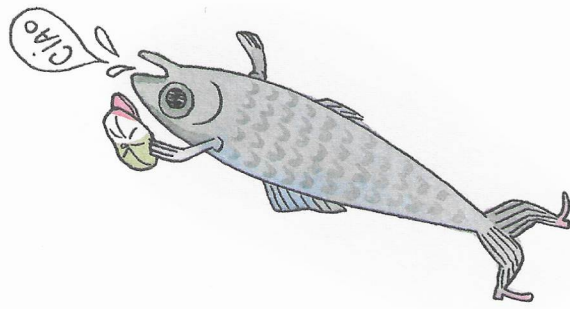
Vsi pa so zaljubljeni v Evo,
strašno fino, strašno leno.
Ona ristanč skače sredi vrta
in blazno rada si po nosu vrta.

LOGIČNO

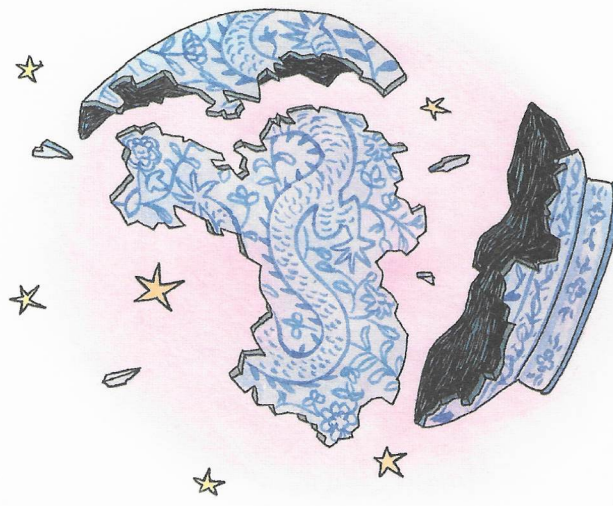
Prebivalci Sardinije
jejo sardine,
zato ker na Sardiniji
pač živijo sardine.

Kdo živi sredi Argentine?
Moj bratranec Tine.
In kaj on jé?
Argentinske maline.

RAZBITA VAZA

Pojma nimam,
zakaj se mama
tako jezi.
Zakaj ji v glavo
butne prav vsa kri.
Saj vaza,
v katero je žoga
po pomoti skočila
in jo razbila,
ni bila nova,
ampak zelo stara
kitajska šara.

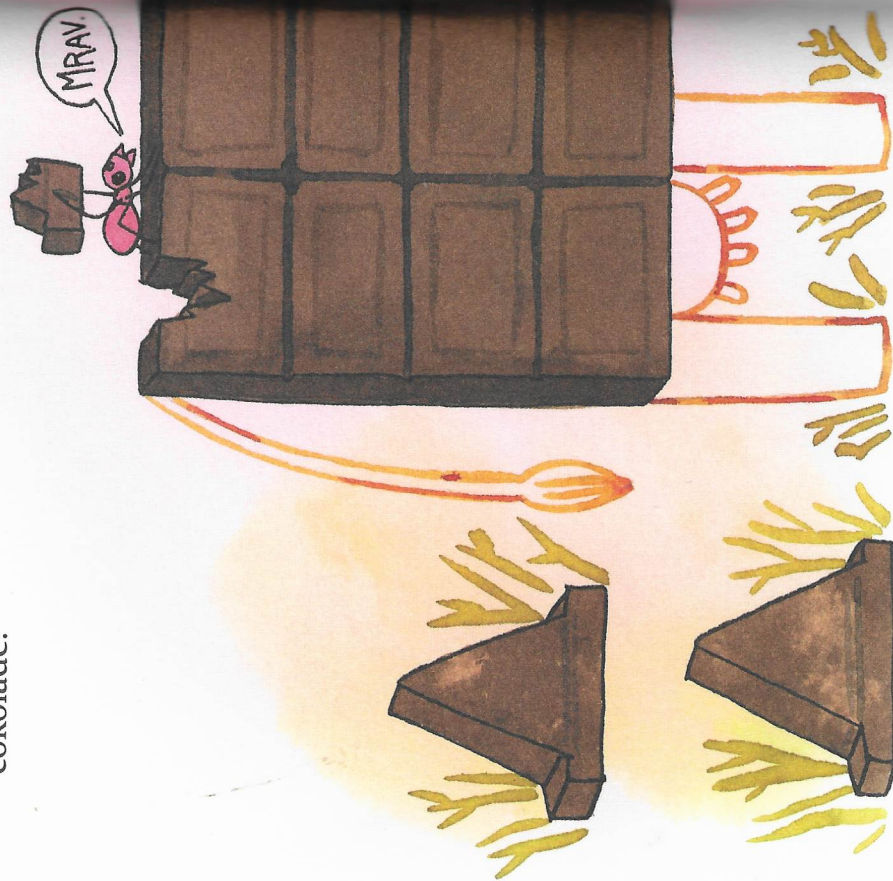
KRAVE

Vse krave so enake.

In vse krave
imajo travo
rade.

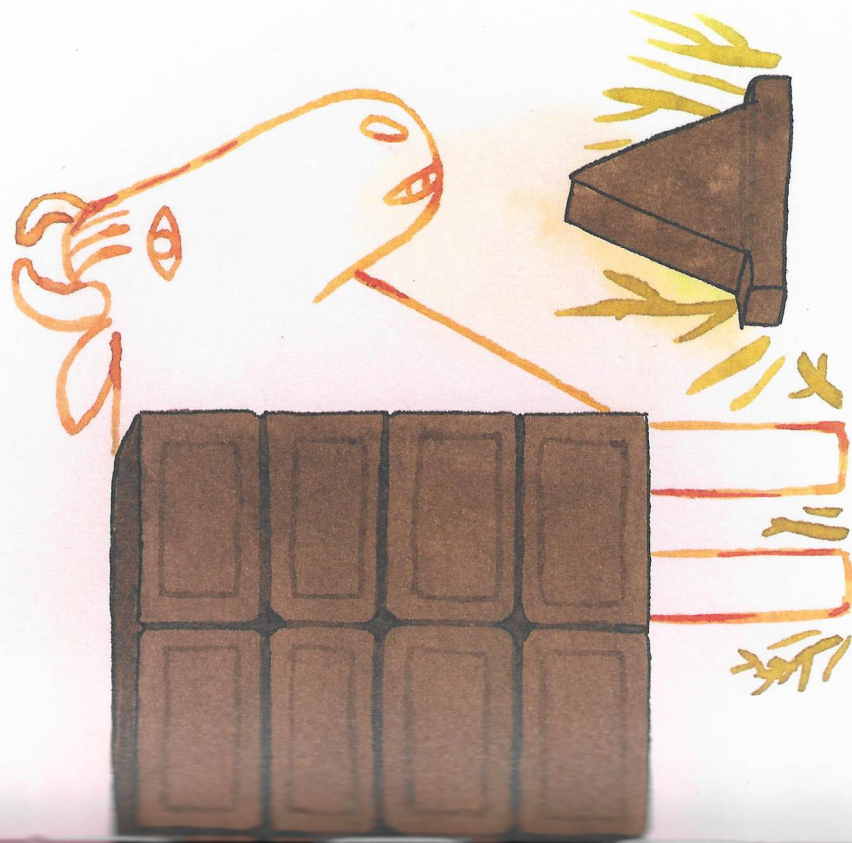
Razen švicarskih.

Njih imamo
za pridelavo
čokolade.

ODGOVOR

Če je pravljica zato pravljica,
ker ima zmeraj prav,
potem je mravljica zato mravljica,
ker ima zmeraj mrav.

PRAVLJICA SPREMENI POKLIC

Nekoč je bila pravljica,
ki se je naveličala biti pravljica.

»Zadosti mi je,
da me vedno prekinjajo,
da vedno pravijo: Jutri naprej.
Zadosti mi je,
da vedno pozabijo moj konec.
Da ga vedno spreminjajo.
Zato bi zelo rada spremenila poklic.«

Potem je pravljica iskala nov poklic zase.

Kuharica ni hotela biti,
ker bi ji kar naprej smrdela obleka.
Tudi šivilja ne,
saj bi se kar naprej zbadala v prst.
Za voznico šolskega avtobusa
pa ni imela izpita.

Potem je pravljici nekdo prišepnil,
naj je le nič ne skrbi,
mislim, da je to bil Andraž
iz Črne vasi,
in da bi bilo fino,
če bi poskusila prodajati
kino vstopnice.

In res: to je bil pravi poklic za pravljico.

Zdaj sedi v stekleni kabini
in prodaja vstopnice za kino predstave.

In včasih si pravljica,
tako za hec,
tudi sama ogleda kakšen film.

Filmi so ji zelo všeč,
zato je sklenila,
da se ne bo
nikoli več vrnila.

Naj otroci na pravljico pozabijo,
saj razen filmov res ničesar več ne rabijo.

OTROJ A O LUNA

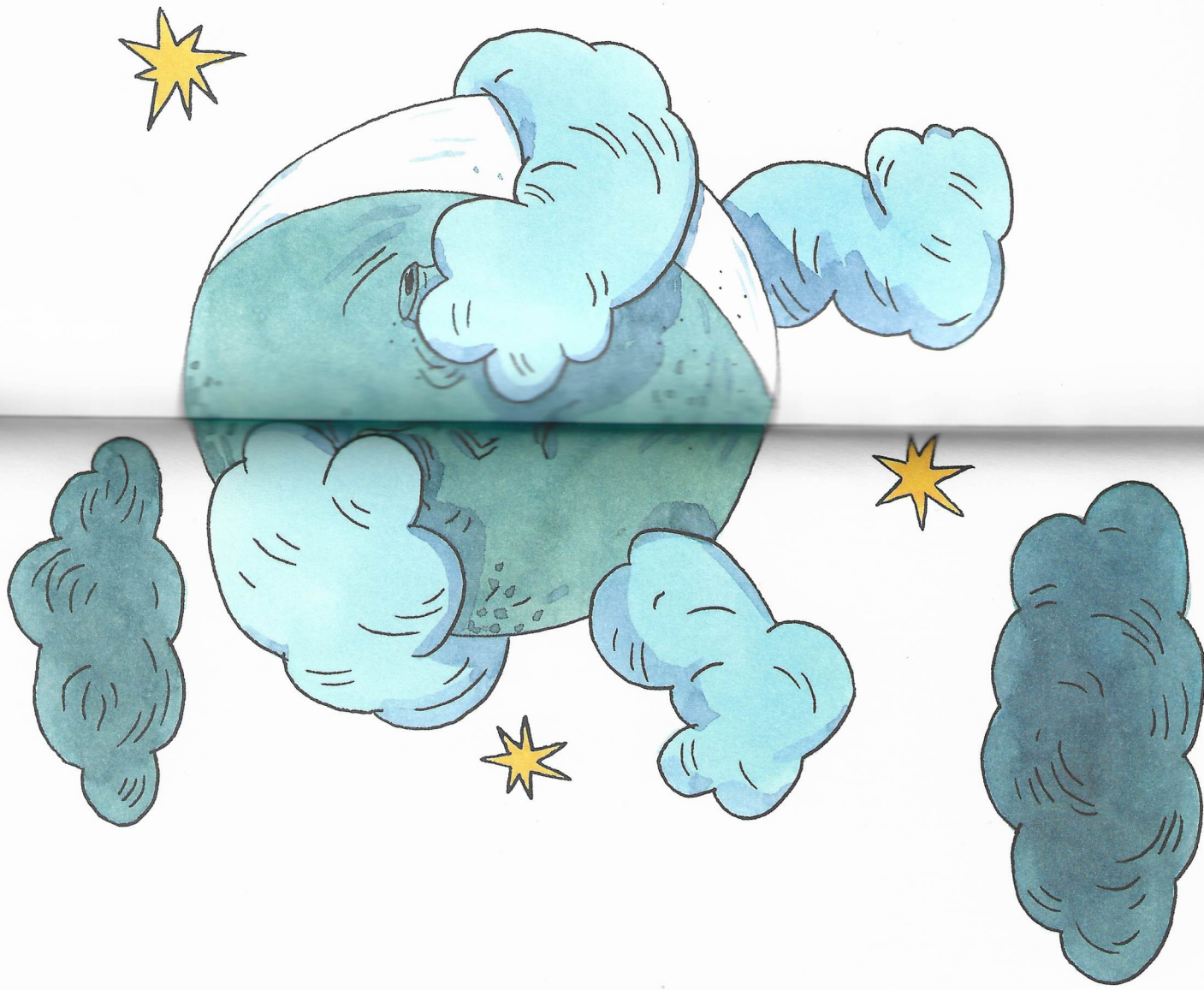

OTROČJA LUNA

Luna
rada
kuha
mulo.

Zadnjič
se je Andraž
pod njo
postavil
in jo zelo
užalil.

»Luna,
ti si
debela
in bela
in si za
na luno
zrela!«
ji je rekel.

In Luna
se je tako
užalila,
da se je
za ves
teden
skrila.

Luna je res
otročja
in kuha
mulo,
tudi kadar
jo užali
takšen
majhen
mulo.

JE RES?

Je res, da greš iz vrtca v šolo?

Res je.

In da ne greš več v vrtec, ko si enkrat v šoli?

Res je.

Je res, da greš iz prvega razreda v drugi razred?

Res je.

Je res, da potem greš tudi v tretji razred in v četrty?

Res je.

Je res, da greš, če si priden, vedno naprej?

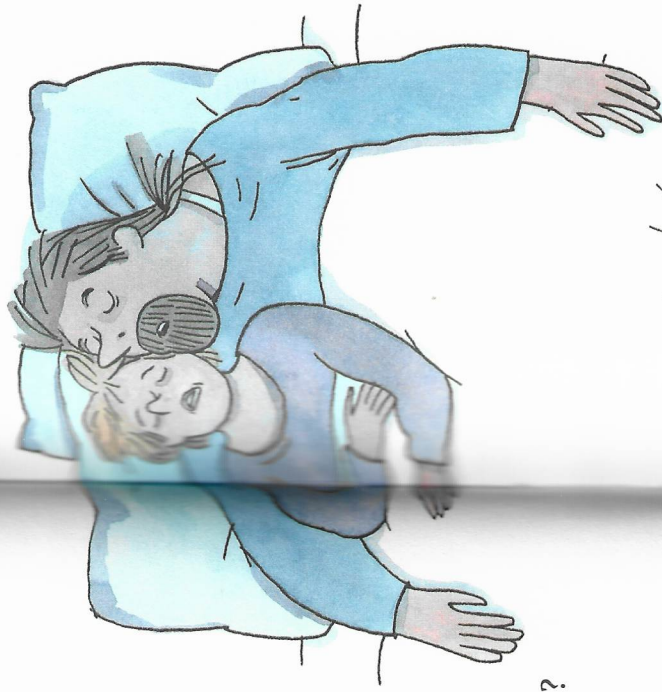
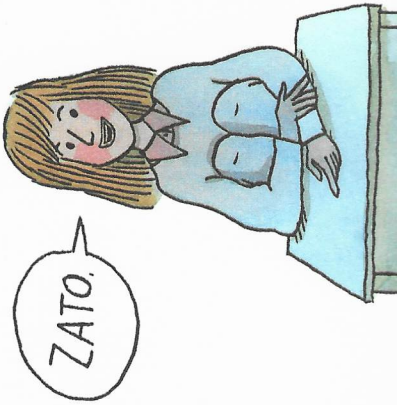
Res je?

In nikoli ne obstojiš na mestu?

Res je.

Zakaj pa potem naša učiteljica

že vse življenje sedi v prvem razredu?

SPET ZAKAJ

Zakaj ne morem
med mamo in atom
celo noč spati?

Zakaj me kar naprej
naganjajo
v mojo posteljo?

Zakaj moram
spati ponoči sam?
A ni že dovolj hudo,
da sem sam
čez dan?

Zdaj vam povem,
kar vem,
in to je to:

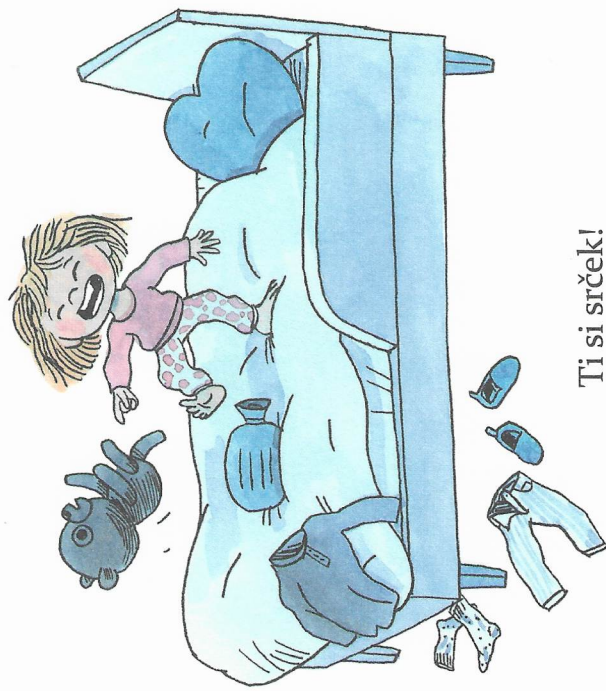
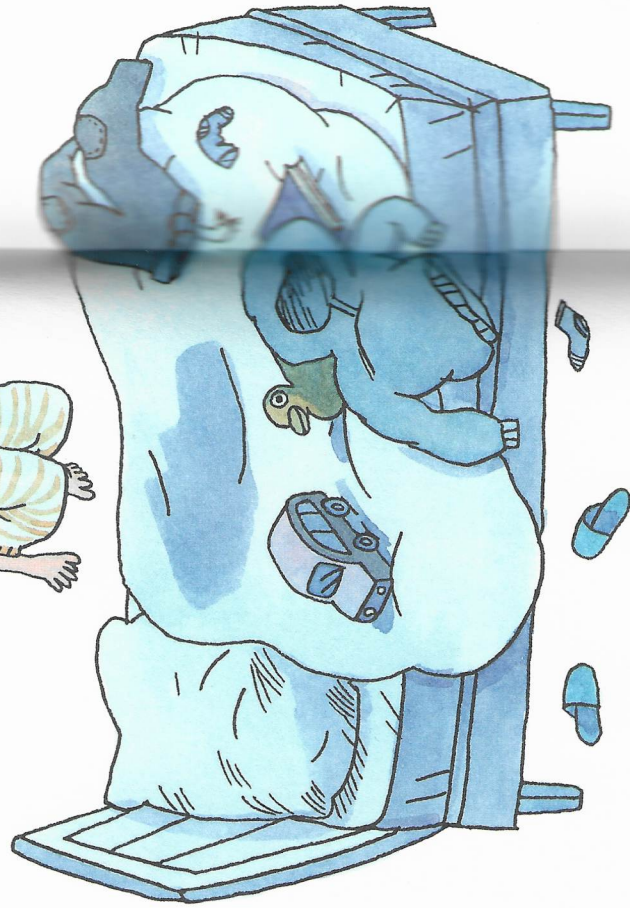
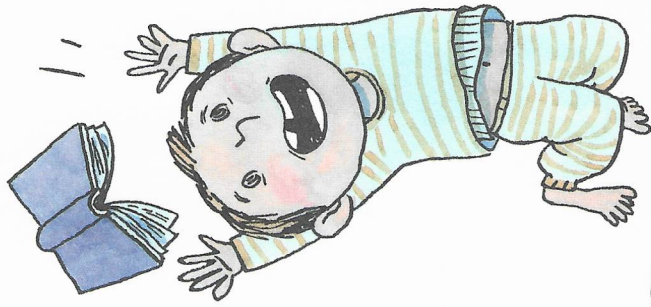
Čeprav še vedno nosim plenice,
so mi grdo kršene
otroške pravice.

PREDSPALNA IZŠTEVANKA

Ti si račka!
Ti pa raček!
Ti si kačka!
Ti pa kaček!

Ti si hud falot,
zabit kot kmečki plot!

Ti pa si navadna krava,
tumasta in čisto prava!

Ti si srček!
Ti pa smrček!
Ti si hladen termofofor!
Ti pa čisto brez zavor!

Zato brez tebe ne morem spati.
Ne spati in ne knjige brati.
Hitro pridi pome,
da ti razbijem zóbe.

Sumim, da bo tele pesmice
vsak hip konec,
ker se drugih rim
ne spomnim več.
Zato takoj zaspim
in sem v hipu preč.

Pika. Lonec. Konec.

**ZDLAVO, JUTLO!
SI DOBLO SPALO?**

Zdlavo, jutlo! Si dobro spalo?

Tlava, zdlavo! Te je losa lazejzila,
kel te je ze zjutlajaj gldo zmocila?

Doblo jutlo, blatec! Si dobro spal?

Se kaj lazbuijas, kel sem gldo smlcal?

Zdlavo, dan! In zdlavo, ula,

ki zjutlajaj tako gldo bllllllllnis

in vse, ki bi ladi spali in smlcali,

glozno stlasiiiiis, stlasiiiiis!

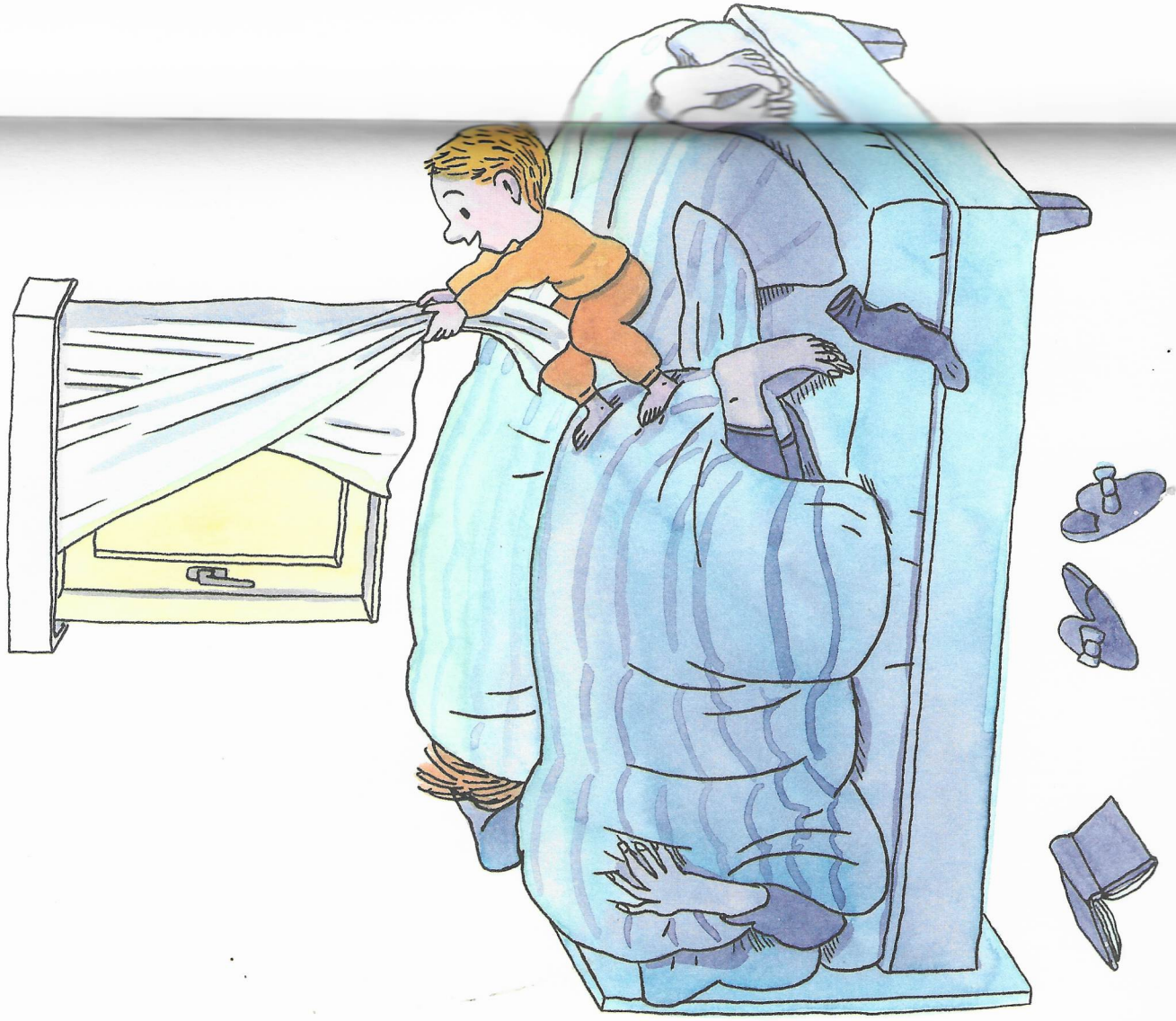
Zdlavo, jutlo, soncni zalki, zdlavo!

Doblo jutlo, clka I kot hitla liba,

in dobro jutlo, clka I kot ldeca loza!

Doblo jutlo, mama moja,

ki me vsako jutlo boza!

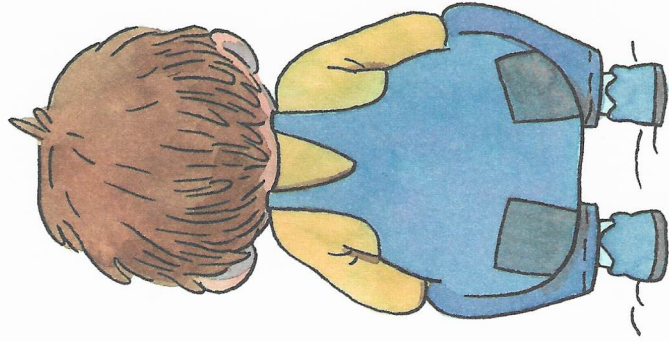
JAZ PA MISLIM

Jaz pa mislim,
da so plenice zato,
da ti ni treba misliti,
kdaj te lulat tišči.

Zato se lahko v miru igraš,
vse ure in vse dni.

Plenice so takšno osebno,
zelo priročno stranišče,
to ve vsako
malo večje pišče.

Zato se ne strinjam,
da bi mi jih slekli
in me na stranišče odvlekli,
in to takrat,
ko se v miru in sam
najlepše igram.

ANDRAŽ!
TAKOJ DOMOV!
KOSILOOOOOOOOO!

Mama je mamala.
Ata je atal.
Bratec je bratal.
In babica babala.

Vsi skupaj so skupali
in niso obupali,
ko so Andraža andražali
in z dvorišča dvoriščali.
Domov so ga domovali
in na kosilo kosilali.

Andraž pa se je gluhal
in se še naprej
na dvorišču dvoriščal.

ZVITA KAČA

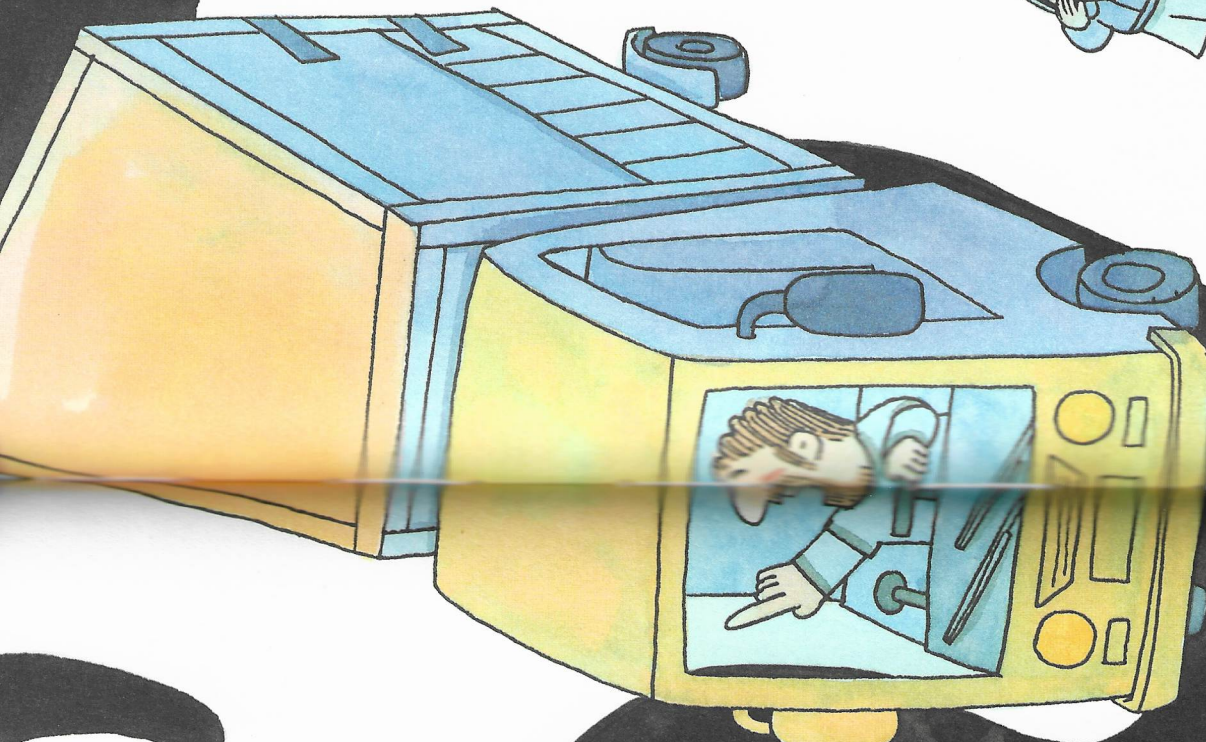
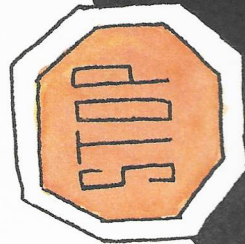
Dva
junaka,
dva nečaka
iz Črne vaši.
Pazita, kaj
vaju čaka,
ko čez
cesto hitita,
da na znamenek
ne zamudita.

Cesta
ni presta
in tubli
nobena
nevesta.
Cesta
je zvita
kača,
ki se zvito
obrača.

Po njej
tovornjaki
hitijo
in vse
predsbo
zmečkajo
in pomorijo.

Cesta še zdaleč
ni presta
in najmanj
bela n nevesta.
Cesta je
zvita kača
in n n n le vsak
ne prepide
krok
z življenjem
se plača.
Zato, j in j
dva nečaka
iz Črne vaši,
Pazita, kaj
vaju čaka,
ko čez
cesto hitita,
da na znamenek
ne zamudita.

STRAH

Nekoč me je postalo
strašno strah.

»Kaj bo z mano, babica,
ko te ne bo več?«

»Kako me ne bo več?«
me je babica začudeno pogledala.

»Mene bo vedno več
in ne vedno manj.
Večji kot boš,
več me bo.

Tako veliko me bo,
da me boš še milo prosil:
babi, pojdi proč,
babi, pojdi proč!

Jaz pa bom
malce zlobna postala
in bom zanalašč
za vedno v tvoji glavi ostala.«

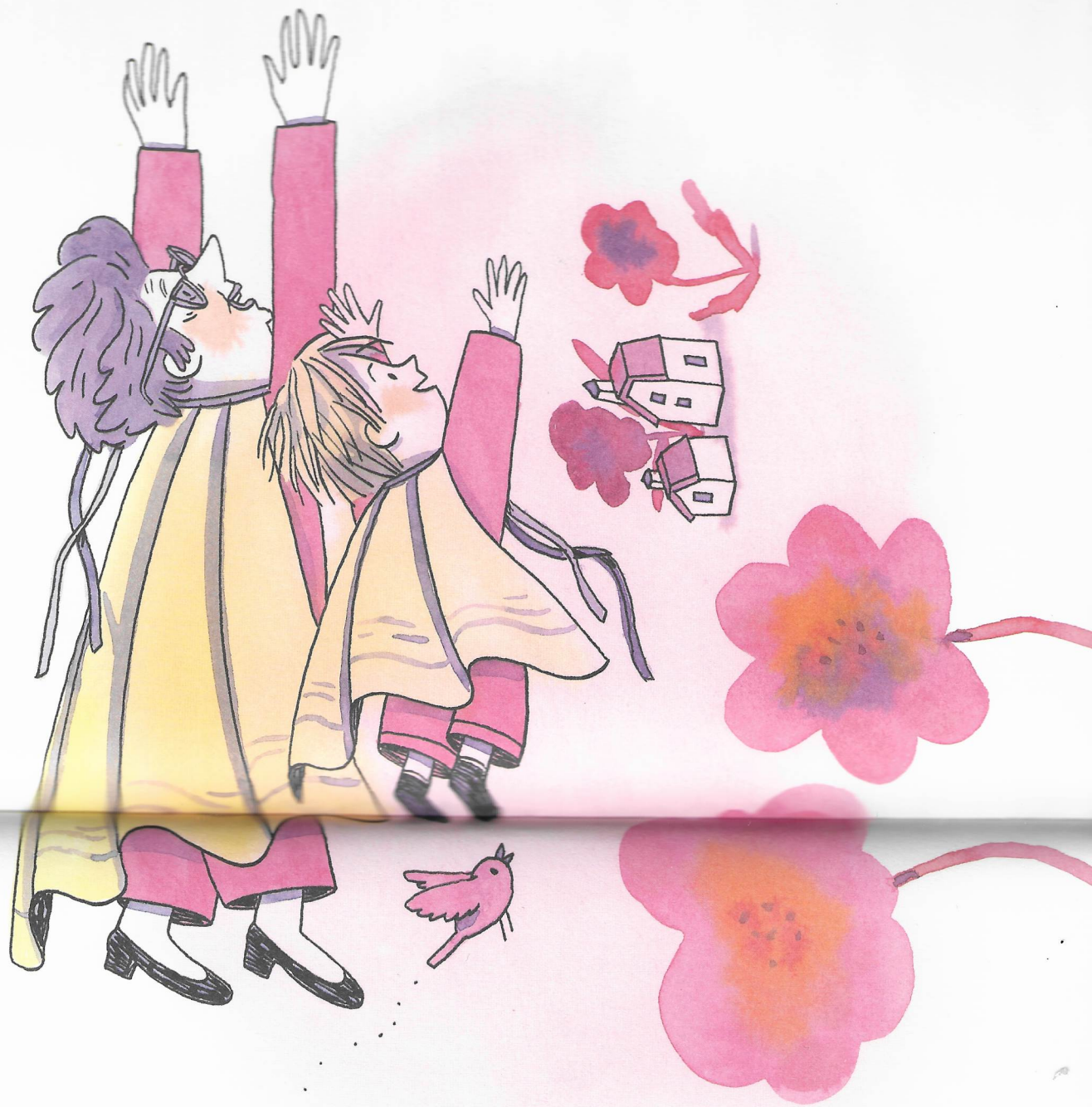
CVET IN SVET

Ko cvetlica odpre oči,
se razcveti
v cvet.

Ko nebo odpre oči,
se zablešči
svet. . .

Ko noč odpre oči,
se poslovi
dan.

Ko Andraž zapre oči,
se potopi
v cvet sanj.

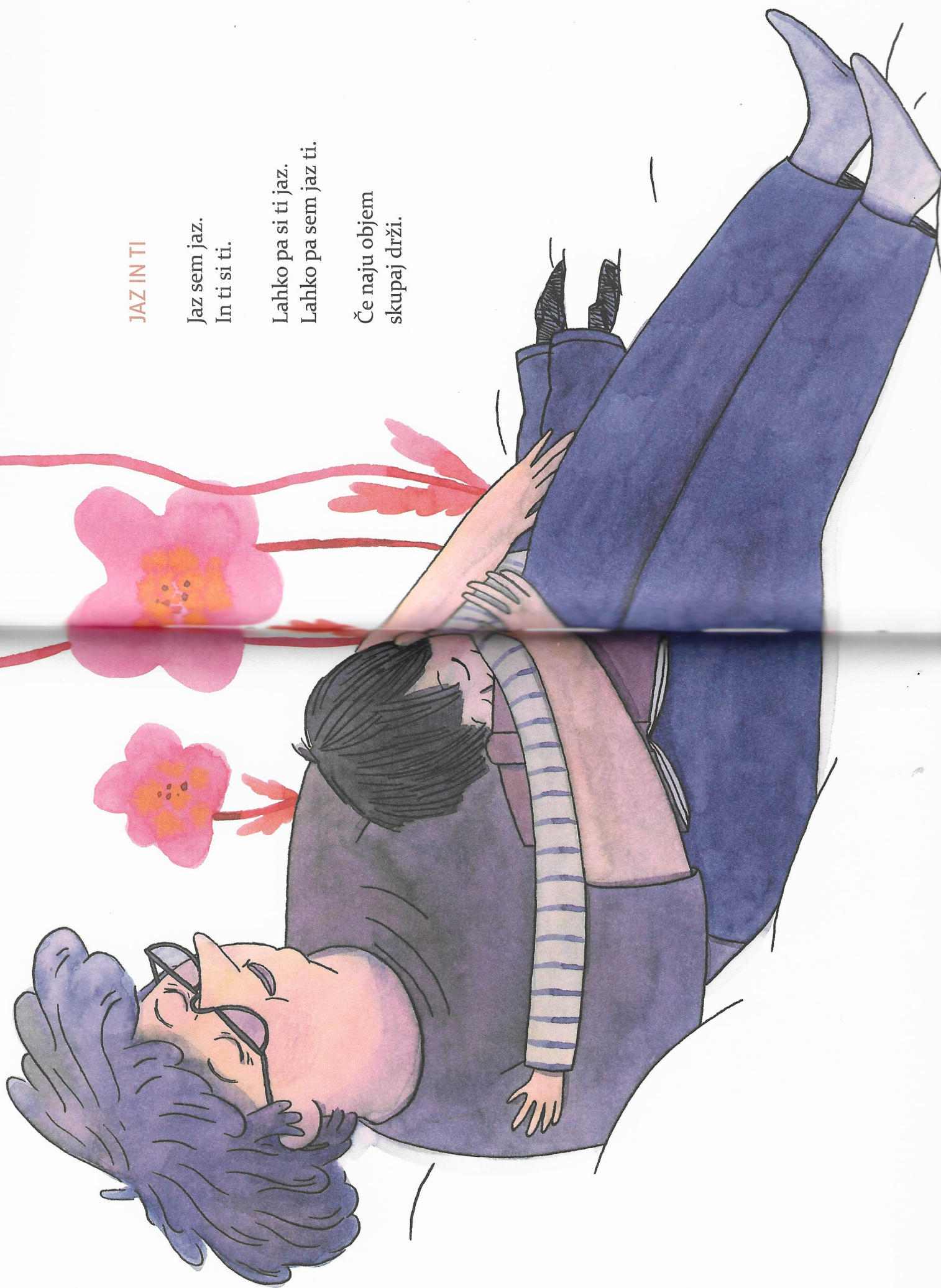

JAZ IN TI

Jaz sem jaz.
In ti si ti.

Lahko pa si ti jaz.
Lahko pa sem jaz ti.

Če naju objem
skupaj drži.

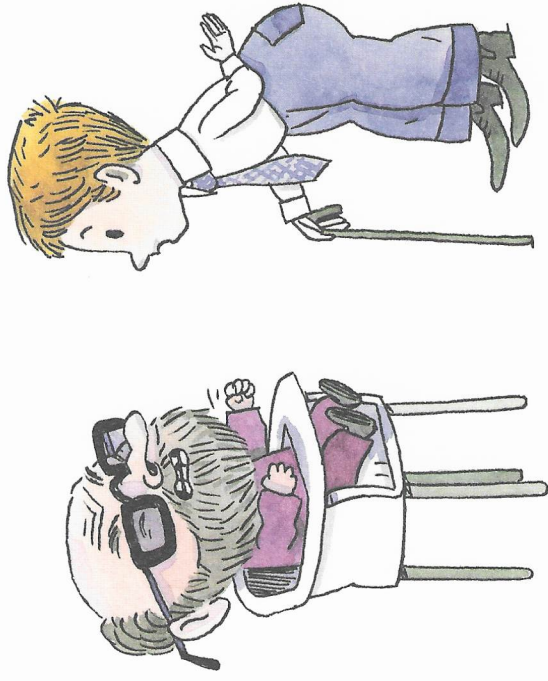
KAJ BI BILO

Kaj bi bilo,
če bi življenje teklo nazaj?

Kako praktično bi bilo,
če bi najprej bil starec,
s sivino las obdarjen,
in šele potem mladeč,
z neučakanostjo srca
obžarjen.

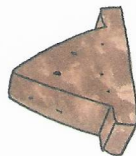
Potem bi iz slovarja
izbrisali vprašaj.
Življenje bi bilo jasno.
Brez besede *zakaj*.

Se pa zelo bojim,
da bi bil svet
brez vprašanj –
kakor brez sanj.

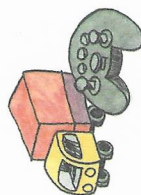
Zato naj raje bo,
kot je vedno bilo.

Najprej plenice,
potem prvi korak,
ki ga narediš,
nato pa spet
neskončna vprašanja,
ki vedno znova
odkrivajo svet.

KAZALO

Jaz sem ti | 3

ZAKAJ SE JIM KOLCA

Mama se kar naprej jezi | 6

Zakaj se jim kolca | 7

Zelo poredna žlica | 8

Kaj lahko naredimo | 10

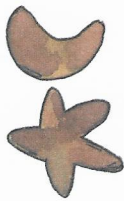
Vprašanja | 11

Svinja | 12

Prepoved | 13

Vse je lepo | 14

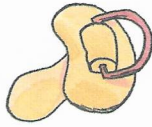
BABICA ZA LAHKO NOČ

- Moja babica ima še vedno zobe | 18
Zakaj so babice | 20
Naša babica ni pozabljiva | 22
Vprašanje in odgovor | 23
Babica in piškoti | 24
Internet in internet | 28
Babica za lahko noč | 30
Babica na kolesu | 32
Babičini klobuki | 34
Kako babica vzgaja mamo in ata | 35

PRAVLJICA SPREMENI POKLIC

- Kadar sta dva zaljubljena | 38
Cenetova prodajalna zelenjave | 40
Kako se imenuje juha? | 42
Fini zaljubljenici | 44
Logično | 46
Razbita vaza | 47
Krave | 48
Odgovor | 49
Pravljica spremeni poklic | 50

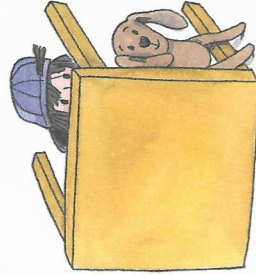
OTROČJA LUNA

- Otročja luna | 54
Je res? | 56
Spet zakaj | 57
Predspalna izštevanka | 58
Zdlavo, jutlo! Si dobro spalo? | 61
Jaz pa mislim | 62
Andraž! Takoj domov! Kosilooooooooo! | 63
Zvita kača | 64

JAZ IN TI

- Strah | 69
Cvet in svet | 70
Jaz in ti | 73

- Kaj bi bilo | 74

Babica, ki ne zna peči piškotov? Ki, meni nič, tebi nič, poštarju izmakne kolo? Ki lahko mirno grize čokolado, ker ima zobe tako ali tako spravljeni v kozarcu? Takšna je babica v imenitni novi pesniški zbirki Vinka Möderndorferja, v kateri bomo srečali tudi fine zaljubljenca, pravljico, ki spremeni poklic, poredno žlico, zanimiva vprašanja in še bolj zanimive odgovore. Duhovita knjiga za babice, vnuke in ostale družinske člane.

